

Den norske Legion

MED SUPPLERENDE OPPLYSNINGER

Herr redaktør!

I forbindelse med Deres artikkel i Folk og Land av 9. aug. 1970 om Den norske legion, kan jeg som frivillig deltager i Legionen fra dens opprettelse til dens oppløsning meddele følgende:

Formålet med Den norske legion var å hjelpe Finland i dets kamp mot kommunismen og først og fremst å danne grensevakt i Finnmark mot Russland. Norges skjebne ville avgjøres i øst.

Legionen ble satt opp på Gulslogen ved Drammen. Vi fikk utlevert merker med det norske og finske flagg å sette på uniformen. Legionen skulle være upolitisk, og det ble forbudt å bære NS-emblemer, synge NS-sanger, hilse Heil og sæl etc. Det var på tale at vi skulle til Torpa til opplæring i våpen og utdannelse.

Før vi ble sendt nordover, fant ledelsen ut at det ville være bedre om Legionen kunne få opplæring i moderne våpenbruk på de store øvelsesplasser i Tyskland. Og dette var bakgrunnen for at Den norske legion kom

torikerne sin vitenskap trass i at major Kjelstrup dengang pekte på det umoralske i en slik holdning:

«Hvis det her foreligger kamouflering av sannheten, vil dette måtte karakteriseres som umoralsk — endog i høyeste grad —, fordi saksforholdet har fundamental betydning for det stedfunne «retts»oppgjør, hvis sammenhengen er den som kjennsgjerningene og logisk tenkning i forening må føre til. Det kan i hvert fall ikke antas å være riktig at sannheten kan lede til misforståelser, som anført av generalen. At den kan skape misstemning på skyldbevisst hold er en annen sak.

Under henvisning til det anførte henstilles til Den krigshistoriske Avdeling å foranledige generalløytnant Ruge til å forklare uten forbehold alt som i sannhetens interesse bør sies om dette, så sakesløse personer ikke må lide til fordel for generalens nasjonale prestisje og makthavernes angivelige dristige fremtidsplaner på et tidspunkt da alt var preget av kaos, motløshet og flukt.

Kronprinsens tilbud om å bli i Norge var et lyspunkt i denne atmosfære av sammenbrudd, og også meget illustrerende m.h.t. situasjonsbedømmelse og fremtidsvurdering på høyeste hold.»

til Tyskland. Det var en voldsom harme blant guttene p.g.a. dette. Skulle vi dra til Tyskland, ville propagandaen for Legionen — som gikk ut på at den skulle danne grunnstammen for den norske hær og avløse de tyske tropper i Nord-Norge — bli ødelagt. (Det er derfor underlig å lese statsstipendiat Hartmanns artikler i dag om at fylkesmann Gabrielsen og general Ruge samt oberst Lindbäck-Larsen samarbeidet med tyskerne våren 1940 om å sette norske tropper under tysk kommando i Finnmark).

Jeg skal ikke komme nærmere inn på den bitterhet legionærene følte da de i Tyskland — under trussel av krigsrett — ble avtvunget ed til Hitler «som den øverste krigsherre i felttoget mot kommunismen». Opprinnelig het det seg at eden uten reservasjoner skulle avlegges til Hitler, men det ville ingen av legionærene all den stund tyske tropper var i Norge. Det ville av våre landsmenn med god grunn bli oppfattet som landsforræderi og straffbart etter straffeloven i Norge. Jeg sier uttrykkelig formelt sett, fordi realiteten jo kun var den at vi stilte oss i kampen mot kommunismen på Finnlands side.

At Legionen senere ble sendt til fronten i Russland var også i strid med forutsetningene for dens opprettelse. — Det kan forøvrig tilføyes at tyskerne måtte bøye seg på mange områder overfor Legionen. Den fikk — som eneste utenlandske frivillige hæroppsetting — norsk befal og norsk kommando. Og vi hadde den norske riksløven som emblem og det norske flagg på venstre arm samt armstripe med påskrift «Den norske legion». Videre hadde vi det norske flagg og legionsfanen med påskriften «Viking bataljon» — forøvrig et navn som har tradisjon i den norske hær.

O.S.S.

Herr redaktør!

Da jeg har en del av ansvaret for artikkelen av Jochen Nietsch/Ratingen i «Der Freiwillige», gjengitt i FOLK OG LAND for 29. august 1970 vil jeg gjerne gjøre oppmerksom på følgende:

I «Bred omtale» side 7 (Nasjonaltegn) heter det: «Før avtransport til østfronten ble flaggtegnet erstattet osv. . . .»

Vi måtte ta det av av følgende grunn: «Da Norge ik-

ke er krigførende nasjon kan vi ifølge internasjonal krigslov ikke bære norsk flagg på uniformen. — Fanger med norsk flagg kan bli skutt av russerne som franktirører.» Det var grunnen til at solkorset ble valgt som taktisk tegn over ermstripen istedenfor flagget under riksørnen.

Hünxe 1. sept. 1970.

Ivar Hjort Svendsen

102930